

עפ"א (חיפה) 41127-04-25 - מיכאל ינוביץ נ' מדינת ישראל

עפ"א (חיפה) 41127-04-25 - מיכאל ינוביץ נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"א (חיפה) 41127-04-25

מיכאל ינוביץ

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[15.05.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה מיום 9.4.25, במסגרתו הורשע המערער בעבירה שיוחסה לו [העמדת רכב בתחום תחנת אוטובוסים], והושת עליו קנס בסך 750 ₪.
2. בתמצית - על פי הודעת תשלום הקנס שנשלחה אל המערער - ביום 18.3.24 בשעות הבוקר הוא העמיד את רכבו בתחום תחנת אוטובוסים ברחוב הרצל בחיפה, הסמוכה לבית מספר 65.
3. המערער לא חלק על כך שאכן רכבו חנה במועד האמור ברחוב הרצל, אך טען כי הוא בעל תו נכה, ועל כן רשאי לחנות במקום. עוד טען כי המקום בו חנה את הרכב - אינו מהווה תחנת אוטובוסים. נטען בנוסף כי אופן חניית הרכב לא הפריעה לתנועה, וכי מדובר בחנייה קצרה לשם איסוף חבילה.
4. נוכח כפירת המערער נשמעו ראיות הצדדים. מטעם המשיבה העיד עורך הדו"ח, אשר הגיש את העתקו וכן את התמונות של הרכב החונה. המערער העיד להגנתו במסגרת פרשת ההגנה. בתום שמיעת הראיות סיכמו הצדדים טענותיהם בעל פה.

5. בהכרעת הדין מיום 9.4.25 קבע בית המשפט קמא כי אשמת המערער הוכחה מעבר לספק סביר. נקבע כי הגם שהמערער לא הציג את תו הנכה שברשותו, ומשהמאשימה לא טענה אחרת, יש לצאת מנקודת הנחה לפי המערער הוא בעל תו נכה לרכב בו נהג. נדחתה טענת המערער כי הוא רשאי לחנות במקום גם אם מדובר בתחנת אוטובוסים. בית המשפט קמא הפנה להוראת סעיף 3(4) לחוק חניה לנכים, המורה כי ההיתר לחניית לחנות במקום שהחניה אינה מותרת בו - לא חל על "תחום תחנת אוטובוסים המוגדר על ידי סימון על פני הכביש, ובאין סימון כאמור - בתוך עשרים מטרים לפני תמרור "תחנת אוטובוסים" ועשרים מטרים אחריו". נקבע, כי תחום תחנת האוטובוסים מסומן באבני שפה, כי רכבו של המערער תועד חונה בתוך תחום אבני השפה, ועל כן אין להידרש לשאלת המרחק בין מקום חניית הרכב לתמרור "תחנת אוטובוסים", ואין רלבנטיות לטענת המערער כי החנה את רכבו במרחק של 50 מטרים מהתמרור. קביעה זו בוססה, בין היתר, על סמך התרשמותו של בית המשפט קמא מעדותו של הפקח מטעם המשיבה, אותה מצא בית המשפט קמא כמהימנה. למעלה מן הצורך קבע בית המשפט קמא כי המערער אף לא הוכיח את טענתו בדבר המרחק בין מקום חניית רכבו לבין התמרור.
6. בית המשפט קמא דחה אף את טענתו הנוספת של המערער, לפיה אופן החנייה לא הפריע לתנועה. זאת בין היתר בהתבסס על עדותו של הפקח, אשר הסביר כי במקום עוברים מספר קווי אוטובוס, ובעת שרכב חונה בתחום התחנה, נאלצים האוטובוסים להישאר מחוץ לאזור התחנה, תוך חסימת נתיב התחבורה הציבורית. הפקח אף הציג בעדותו תמונות המלמדות כיצד הפריעה חניית רכבו של המערער לאוטובוס שהגיע למקום. נקבע לפיכך כי העמדת הרכב בתחום תחום התחנה גרמה להפרעה ממשית לתנועה, ואף לסיכון תעבורתי להולכי רגל שירדו מהאוטובוס או עלו אליו.
7. משהורשע המערער - נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. בית המשפט גזר על המערער קנס בסך ₪ 750, ומכאן הערעור. במסגרת הודעת הערעור משיג המערער על ממצאי הכרעת הדין ומסקנותיה (יודגש כי הודעת הערעור אינה מתייחס לגזר הדין).
8. במהלך הדיון בפניי היום חזר המערער על טענותיו, המפורטות בהודעת הערעור ובפניי בית המשפט קמא. מנגד, סומכת המשיבה את ידה על הכרעת דינו של בית המשפט קמא, מנימוקיה.
9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
10. הכרעת דינו של בית המשפט קמא מפורטת, מנומקת ויסודית, ולא מצאתי בה כל שגגה. בית המשפט קמא ביסס את מסקנותיו על חומר הראיות שהונח בפניו, לרבות תמונות המתעדות את המקום (ואת חניית רכבו של המערער) וכן על עדותו של פקח מטעם המשיבה, אותה מצא כמהימנה.
11. הודעת הערעור מופנית כל כולה ביחס לממצאים העובדתיים שנקבעו בהכרעת הדין. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאי עובדה, ודאי לא ממצאים המבוססים על הערכת מהימנות, כמו במקרה שלפניי. לא מצאתי כי יש בטיעוני המערער כדי לסדוק כמלוא הנימה מהממצאים העובדתיים שבהכרעת הדין. מעבר לכך - עיינתי בתמונות שהוגשו במהלך שמיעת הראיות, תמונות המתעדות את רכבו של המערער במקום הנטען. המדובר, ובאופן מובהק, בחנייה בתוך תחום תחנת אוטובוסים המסומנת באופן ברור על פני הכביש. מכאן שבדין קבע בית המשפט קמא כי שאלת המרחק בין מקום חניית הרכב לבין תמרור תחנת האוטובוס - אינה רלבנטית. בנוסף, מקובלת עליי גם קביעת בית המשפט קמא לפיה יש באופן חניית הרכב בתוך תחום תחנת האוטובוסים כדי ליצור הפרעה ממשית לתנועה, ואף ליצור סיכון תעבורתי לעולים וליורדים מהאוטובוס.
12. כאמור, המערער אינו משיג על גזר הדין. אציין כמעט בבחינת למעלה מן הצורך כי נימוקי בית המשפט קמא ביחס לגובה הקנס - מקובלים עלי, ובנסיבות העניין מדובר בענישה מתונה ומידתית.
13. סיכומי של דבר - הערעור נדחה.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ה, 15 מאי 2025, בהעדר הצדדים.